

pitel 2 a) om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed nu fremtræder i en systematisk væsentlig omarbejdet skikkelse. Det samme gælder kapitel 8 (tidligere: kapitel 3 a). Herudover bemærkes, at Radionævnet (hidtil: kapitel 3) i medfør af medieansvarsloven er nedlagt pr. 1. januar 1992.

Lovens bestemmelser vil herefter i lovforslaget være ordnet på følgende måde:

Kap. 1 Ret til at sprede programmer.

Kap. 2 Fordeling af programmer i fællesantenneanlæg.

Kap. 3 Danmarks Radio.

Kap. 4 TV 2.

Kap. 5 Programvirksomhed ved hjælp af satellit eller ved hjælp af kabelanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område.

Kap. 6 Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Kap. 7 Afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmottagere.

Kap. 8 Reklamer og tilskud til programmer.

Kap. 9 Forskellige bestemmelser.

Lovforslagets indhold

1. Udvidelse af adgangen til at udøve programvirksomhed via satellit og kabelanlæg

Det foreslås, at de nye former for programvirksomhed reguleres inden for et tilladelsessystem, som skal administreres af et uafhængigt nævn, Satellit- og Kabelnævnet.

Reglerne bygger som nævnt på de europæiske regler, som er fastsat for grænseoverskridende fjernsynsvirksomhed.

Det er tilstræbt at gøre reglerne så lidt restriktive som muligt i erkendelse af, at man kun gennem en uforholdsmæssig stor kontrollerende virksomhed vil kunne hindre, at danske programmer, som sendes fra udlandet, modtages og gøres tilgængelige for et dansk publikum via fællesantenneanlæggene.

Af samme grund er de foreslåede reklameregler, for så vidt angår programvirksomhed via satellit, væsentlig mere liberale end de regler, der gælder for TV 2, uanset at dette vil kunne sætte TV 2 i en skærpet konkurrencesituation. Derimod foreslås det, at der af hensyn til TV 2's og lokale mediers indtjeningsmuligheder ikke kan indgå reklamer i programmer via kabel, de såkaldt kabelførte programmer.

Reglerne muliggør såvel radio- som tv-programvirksomhed.

Ifølge reglerne kan foretagender, som har tilladelse til at udøve lokal programvirksomhed, ikke også opnå tilladelse til at udøve de foreslåede nye former for programvirksomhed. Dette forbud skal navnlig

ses i lyset af det gældende forbud mod network inden for de lokale medier. Network-forbudet nødvendiggør således i sig selv, at det sikres, at de lokale medier alene udøver deres programvirksomhed inden for det geografisk begrænsede område, som følger af den lokale sendetilladelse.

Da televirksomhederne som offentlige programtransportører har en signalleveringsforpligtelse i forhold til private fællesantenneanlæg, forudsættes det samtidig, at de ikke selv kan erhverve tilladelse til at udøve den pågældende programvirksomhed. Det samme vil gælde foretagender, der er nærtstående til en televirksomhed.

2. Liberalisering af reglerne om fordeling i fællesantenneanlæg af programmer, som modtages udefra

Ifølge gældende regler kan anlæggene til de tilsluttede private boliger frit fordele alle de »udenlandske« programmer, som er tilgængelige. Dette gælder, hvad enten der er tale om nabolandsprogrammer eller om programmer, som overføres ved hjælp af kommunikationssatellit med kabelfordeling for øje, og uanset om de modtages ved hjælp af en antenne eller gennem hybridnettets overordnede dele (det offentlige telenet).

Af motiverne til de gældende regler fremgår det imidlertid, at en fordeling af programmer, som ud fra en samlet bedømmelse må anses for at være danske, ikke vil være lovlig, selv om udsendelsen sker fra udlandet. Det anses i dag ikke for muligt at administrere eller håndhæve en sådan restriktiv ordning. Allerede af denne grund må denne begrænsning bortfalde.

En tilsvarende begrænsning gælder i øvrigt ikke for den enkelte husstands modtagning af programmer ved hjælp af egen antenne. Konsekvensen af lovforslaget vil altså være, at der fremover på dette punkt opnås lighed mellem de husstande, som modtager satellitprogrammer over egen individuel antenne, og dem, som modtager programmer gennem fællesantenneanlæg.

Yderligere gælder det i dag for fællesantenneanlæggene, at fordelingen af programmer skal foregå samtidig med udsendelsen og uden ændringer. Denne regel skal først og fremmest bidrage til at forhindre misbrug af radio- og fjernsynsforetagenders udsendelser. Men i sin nuværende absolutte form udelukker den tidsforskudt fordeling, selv i de tilfælde, hvor programmerne er bestemt til at blive fordelt til publikum på et andet tidspunkt end satellitsendingen.

Forudsat, at fornødent samtykke fra programforetagendet foreligger, foreslås det derfor, at tidsfor-